

TMD Üzerinde Terapinin Etkiliğinin EMG Değerlendirmesi

Amaç Yüzeysel elektromiyografi (sEMG) kullanarak, ağrı, artmış masseter kas gerginliği ve temporomandibular eklem bozuklukları (TMD) nedeniyle sınırlı mandibüler mobiliteye sahip kadın hastalarda yumuşak doku terapisi ve terapötik egzersizlerin etkinliğini değerlendirmek. Yazarlar, TMD hastalarında masaj, post-izometrik kas gevşemesi (PIR) ve terapötik egzersizlerin analjezik ve myorelaksan kullanımına odaklandılar.

Sonuçlar Yöntemler arasındaki sonuç analizi, kendi kendine tedavinin ancak sekiz tedaviden sonra analjezik etkisi olduğunu, PIR'nın üç tedaviden sonra ve masajın bir seans sonrası etkili olduğunu gösterdi. Önerilen her terapinin biçimi, son noktada sEMG parametresinde minimal klinik anlamlı bir fark gösterdi. Araştırmacılar, yumuşak doku manuel terapisi ve terapötik egzersizlerin, miyojenik ağrı çeken hastalar için potansiyel faydalar sağlayabilecek basit ve güvenli müdahaleler olduğunu buldular.

Katılımcılar ve Araştırmacılar Çalışma, 20-45 yaşları arasında (medyan yaş 28.1) myofasiyal ağrı, hareket kısıtlılığı ve ağız açma kısıtlılığı olan 82 kadından oluşan Grup 1 (G1) ile gerçekleştirildi. Kontrol grubu - Grup 2 (G2) - tanı konulmamış 104 kadından oluşmaktaydı.

Araştırmacılar, Pomeranya Tıp Üniversitesi, Szczecin, Polonya'daki Kas İskelet Sistemi Rehabilitasyon Departmanı'ndan Magdalena Gębska ve Łukasz Kołodziej; Pomeranya Tıp Üniversitesi Diş Protetik Departmanı'ndan Bartosz Dalewski ve Zary, Polonya'daki Özel Diş Hekimliği'nden Łukasz Pałka'dır.

Yöntemler Tüm kadınlar, orofasiyal ağrı eğitimi almış diş hekimleri tarafından gerçekleştirilen intraoral ve ekstraoral diş muayenelerine tabi tutuldu. Her iki grupta da, sEMG ile masseter kaslarının elektromyografik tetkikleri, bazda ve egzersiz sırasında, TMJ mobilitesinin ölçümü ve sEMG biyolojik aktivitesi kullanılarak ağrı şiddetinin değerlendirilmesi yapıldı.

Masseter kaslarından alınan EMG kayıtları, NeuroTrac MyoPlus2 cihazı (Verity Medical) ile iki kanallı olarak, NeuroTrac yazılımı ile gerçekleştirilmiştir. Çalışma süresince Klinik Mod EMG kullanılmıştır.

G1 grubu, tedavinin on gün sürdüğü üç terapötik gruba rastgele ayrıldı. Tedavinin beş ve onuncu günlerinde, masseter kaslarının iki taraflı sEMG sinyalleri kaydedildi. Yazarlar, TMD'li kişilerin masseter kasının bioelektrik fonksiyonunu iyileştirmek için en az altı manuel terapi seansı alması gerektiğini ve masajın autoterapi ile

birleştirilmesinin, PIR ve autoterapiden daha etkili bir terapi görünümünde olduğunu ve terapi formunu seğerken dikkate alınması gerektiğini sonucuna vardılar.

Tam zet [PubMed](#) veya [doi:10.1186/s13005-023-00385-y](https://doi.org/10.1186/s13005-023-00385-y) adresinde bulunabilir.